

✧ Texty na tento týden - Žd 6; 10:26–29

✧ Základní verš

„V ní jsme bezpečně a pevně zakotveni, jí pronikáme až do nitra nebeské svatyně, kam jako první za nás vstoupil Ježíš, kněz na věky podle řádu Melchisedechova.“ (Žd 6:19.20)

Židům 5,11–6,20 přerušuje teologické zamyšlení o Ježíšově kněžské službě, kterou vykonává v náš prospěch. Pavel vkládá do listu slova varování před nebezpečím odpadnutí od Krista.

Lidem zřejmě hrozilo reálné nebezpečí, že se dostanou na šikmou plochu sebelítosti a nevěrnosti. Apoštol Pavel se obával, že by jeho čtenáři mohli mít v důsledku těžkých situací, kterým čelili, otupělé duchovní smysly, a tak by přestali růst v chápání a prožívání evangelia.

Nehrozí nám všem, že se necháme odradit zkouškami a odejdeme od Krista? Varování je však zakončené láskyplným povzbuzením. Pavel vyjadřuje víru ve své čtenáře a vyzdvihuje Ježíše jako ztělesnění nezrušitelného Božího slibu záchrany (Žd 6,9–20). Podobné varování a povzbuzení se opakuje v listu Židům i v 10. kapitole ve verších 26–39.

Tento týden se budeme věnovat tématu napomenutí a zaměříme se také na slova povzbuzení, která nám Ježíš adresuje.

✧ Osnova lekce:

Při studiu této lekce se blížeji podíváme na 6. kapitolu listu Židům, v níž je do naučného pojednání vložena pasáž, jejímž smyslem je povzbuzení, ale i napomenutí čtenářů, kterým hrozí nebezpečí odpadnutí. Připomíná jim, co už díky Kristu prožili, ale také jim dává novou inspiraci do dalších dnů.

- Žd 6:4–6: Povzbuzení – zakusili jste krásu evangelia (neděle)
- Žd 6:4–6: Varování – bez Krista není naděje (pondělí)
- Žd 10:26–29: Varování – bez Kristovy oběti není naděje (úterý)
- Žd 6:9–12: Povzbuzení – uchovejte si svou horlivost (středa)
- Žd 6:17–20: Povzbuzení – Ježíš je naše jediná naděje (čtvrtek)

NE 6. února – PRAVDIVÉ BOŽÍ SLOVO

Žd 6:4-6 „⁴Kdo byli už jednou osvíceni a okusili nebeského daru, kdo se stali účastníky Ducha svatého ⁵a zakusili pravdivost Božího slova i moc budoucího věku, ⁶a pak odpadli, s těmi není možno znovu začít a vést je k pokání, protože znovu křičují Božího Syna a uvádějí ho v posměch.“

Žd 10:32 „Jen si vzpomeňte na dřívější dny! Soiva jste byli osvíceni, už jste museli podstoupit mnohý zápas s utrpením.“

Sk 26:17.18 „¹⁷Budu tě chránit před izraelským národem i před pohany, k nimž tě posílám, ¹⁸abys otevřel jejich oči a oni se obrátili od tmy ke světlu, od moci satanovy k Bohu, a vírou ve mne dosáhli odpuštění hříchů a podílu mezi posvěcenými.“

Ef 5:11 „Nepodílejte se na neužitečných skutcích tmy, naopak je nazývejte pravým jménem.“

1Te 5:4.5 „⁴Vy však, bratři, nejste ve tmě, aby vás ten den mohl překvapit jako zloděj. ⁵Vy všichni jste synové světla a synové dne. Nepatříme noci ani temnotě.“

Žd 1:3 „On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všechno svým mocným slovem. Když dokonal očistění od hříchů, usedl po pravici Božího majestátu na výsostech.“

Ř 5:15 „S milostí tomu však není tak jako s proviněním. Proviněním toho jediného, totiž Adama, mnozí propadli smrti; oč spíše zahrnula mnohé Boží milost, milost darovaná v jediném člověku, Ježíši Kristu.“

Sk 2:38 „Petr jim odpověděl: „Obratě se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého.“

J 7:36-39 „³⁶Co znamenají slova, jež řekl: „Budete mě hledat, a nenajdete, a tam, kde jsem já, vy nemůžete přijít“? ³⁷V poslední, velký den svátků Ježíš vystoupil a zvolal: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije!“

³⁸Kdo věří ve mne, „proudy živé vody poplynou z jeho nitra,“ jak praví Písmo.“ ³⁹To řekl o Duchu, ježž měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili. Dosud totiž Duch nebyl dán, neboť Ježíš ještě nebyl oslaven.“

1K 12:13 „Nebot' my všichni, ať Židé či Řekové, ať otroci či svobodní, byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni jsme byli napojeni tímž Duchem.“

Ga 5:22.23 „²²Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrot, věrnost, ²³tichost a sebeovládání. Proti tomu se zákon neobrací.“

J 5:28.29 „²⁸Nedívejte se tomu, neboť přichází hodina, kdy všichni v hrobech uslyší jeho hlas ²⁹a vyjdou: ti, kdo činili dobré, vstanou k životu, a ti, kdo činili zlé, vstanou k odsouzení.“

Ko 2:12.13 „¹²S Kristem jste byli ve křtu pohřbeni a spolu s ním také vzkříšeni vírou v Boha, jenž ho svou mocí vzkřísil z mrtvých. ¹³Když jste ještě byli mrtvi ve svých vinách a duchovně neobřezáni, probudil nás k životu spolu s ním a všechny viny nám odpustil.“

Ř 12:2 „A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.“

J 5:24 „Amen, amen, pravím vám, kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný a nepodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života.“

Neh 9:12.19.20 „¹²Ve dne jsi je vodil sloupem oblakovým, v noci sloupem ohnivým, aby jim osvětloval cestu, po níž by šli. ... ¹⁹Avšak ty jsi je v nesmírném slitování na poušti neopustil. Ve dne od nich neodcházel sloup oblakový, který je vodil po cestě, a v noci sloup ohnivý, který jim osvětloval cestu, po níž by šli. ²⁰Dával jsi svého dobrého ducha, aby je poučoval. Neodnámal jsi jim od úst svou manu a dával jsi jim vodu, když žíznili.“

Ž 105:39 „Jako závěs rozestíral oblak, ohněm svítil jim v noci.“

Ex 16:15 „Když to Izraelci viděli, říkali jeden druhému: „Man hů?“ (To je: „Co je to?“) Nevěděli totiž, co to je. Mojžíš jim řekl: „To je chléb, který vám dal Hospodin za pokrm.“

Joz 21:45 „Ani jedno ze všech dobrých slov, která Hospodin mluvil k domu izraelskému, nezapadlo: všechno se uskutečnilo.“

Sk 7:36 „To je ten Mojžíš, který je vyvedl z Egyptské země, který činil divy a znamení v Egyptě, při Rudém moři i na poušti po čtyřicet let.“

Nu 14:1-35 „¹Celá pospolitost se pozdvihla; dali se do křiku a lid tu noc proplakal. ²Všichni Izraelci reptali proti Mojžíšovi a Áronovi a celá pospolitost jim vyčítala: „Kéž bychom byli zemřeli v egyptské zemi nebo na této poušti! Kéž bychom zemřeli! ³Proč nás Hospodin přivedl do této země? Abychom padli mečem? Aby se naše ženy a děti staly kořistí? Nebude pro nás lépe vrátit se do Egypta?“ ⁴I řekli si vespolek: „Ustanovme si náčelníka a vraťme se do Egypta!“ ⁵Tu padli Mojžíš a Áron na tvář před celým shromážděním pospolitosti Izraelců. ⁶Jozue, syn Núnův, a Káleb, syn Jefumův, dva z těch, kdo dělali průzkum v zemi, roztrhli svá roucha ⁷a domlouvali celé pospolitosti Izraelců: „Země, kterou jsme při průzkumu procházeli, je země převelice dobrá. ⁸Jestliže nám Hospodin bude přát, uvede nás do této země a dá nám ji. Je to země oplývající mlékem a medem. ⁹Nechtějte se přece bouřit proti Hospodinu. Nebojte se lidu té země. Sníme je jako chleba. Jejich ochrana od nich odstoupila, kdežto s námi je Hospodin. Nebojte se jich!“ ¹⁰Celá pospolitost však křičela, aby je ukamenovali. Vtom se všem Izraelcům ukázala při stanu setkávání Hospodinova sláva. ¹¹Hospodin řekl Mojžíšovi: „Jak dlouho mě bude tento lid znevažovat? Jak dlouho mi nebude věřit přes všechna znamení, která jsem uprostřed něho konal? ¹²Budu ho bít morem a vydědím jej, a z tebe učiním větší a zdatnější národ, než je on.“ ¹³Mojžíš však řekl Hospodinu: „Uslyší o tom Egyptané, neboť z jejich středu jsi vyvedl tento lid svou mocí, ¹⁴a budou o tom vykládat obyvatelům této země. Ti slyšeli, že ty, Hospodine, jsi uprostřed tohoto lidu, že ty, Hospodine, se zjevuješ tvář v tvář. Tvůj oblak stojí nad nimi, v sloupu oblakovém chodíš před nimi ve dne a v sloupu ohnivém v noci. ¹⁵Když tento lid do jednoho usmrtíš, pronárody, které slyšely o tobě zprávu, řeknou: „Protože Hospodin nebyl s to uvést tento lid do země, kterou přísahně zaslíbil, pobil je na poušti. ¹⁷Nuže, nechť se prosím vyvíší tvá moc, Panovníku, jak jsi prohlásil. Řekl jsi: ¹⁸Hospodin je shovívavý a nesmírně milosrdný, odpouští vinu a přestupek, ale viníka nenechá bez trestu, vinu otců stíhá na synech do třetího i čtvrtého pokolení.“ ¹⁹Promiň prosím tomuto lidu vinu podle svého velikého milosrdenství, jako jsi mu ji odpouštěl od Egypta až sem.“ ²⁰Hospodin odvětil: „Na tvou přmluvu promíjím. ²¹Avšak, jakože jsem živ, Hospodinova sláva naplní celou zemi. ²²Proto žádný z mužů, kteří viděli mou slávu a má znamení, jež jsem činil v Egyptě i na poušti, a pokoušeli mě už aspoň desetkrát a neposlouchali mě, ²³nespatri země, kterou jsem přísahně zaslíbil jejich otcům; nespatri jí žádný, kdo mě znevažoval. ²⁴Jen svého služebníka Káleba, protože byl jiného ducha a cele se mi oddal, uvedu do země, do níž vstoupil, a jeho potomstvo ji obsadí. ²⁵V dolině stálí Amálekovci a Kenaanci; zítra se tedy obraťte a táhněte pouští cestou k Rákosovému moři.“ ²⁶Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi:

PÁ 11. února – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečti si 53. kapitolu „Milovaný učedník“ v knize Poslové naděje a lásky (AA 539–545; PNL 311–314) a 76. kapitolu „Jidáš“ v knize Touha věků (DA 716–722; TV 457–461).

„Zápas proti vlastnímu sobectví je tím největším zápasem, do jakého se člověk může zapojit. Odevzdat se Bohu a dovolit mu, aby ovládl naše myšlení, to je pro nás velmi těžké. Chceme-li, aby nás Bůh vnitřně obnovil a očistil, musíme mu předat vládu ve svém životě.“ (SC 43; CVP 45)

„Jan toužil být jako Ježíš a pod proměňujícím vlivem jeho lásky se stal mírným a pokorným. Jeho vlastní „já“ se skrylo v Kristu. Jan se více než kterýkoli z učedníků podřídil moci onoho úžasného života. [...]“

Jan hluboce miloval Krista, a proto neustále toužil být v jeho blízkosti. Spasitel měl rád všech dvanáct učedníků, ale žádný z nich nebyl tak vnímavý jako Jan. Byl mladší než ostatní a otevřel se Ježíši s důvěřivostí dítěte. Tak rozuměl Kristu stále více a Spasitel skrze něj sdělil lidem svá nejhlubší duchovní poučování. [...]

V jeho tváři byla patrná Boží sláva. Stejně jako z Kristovy tváře i z jeho obličeje vyzářovala krása svatosti, která ho proměnila. S úctou a láskou hleděl na Spasitele, dokud neměl jen jedno přání – podobat se Kristu a žít ve společenství s ním – a dokud se v jeho povaze neodrážela povaha Mistra.“ (AA 544.545; PNL 314)

Otázky k rozhovoru

1. Život Jana, milovaného učedníka, a život Jidáše Iškariotského představují důležitý protiklad. Když Ježíš viděl Jana a jeho bratra, nazval je „syny hromu“. Jan měl mnoho chyb. Jidáš měl také chyby, ale nebyly dramatičtější ani vážnější než Janovy. Proč se Jan proměnil v Ježíšův obraz, zatímco Jidáš spáchal hříchy proti Duchu svatému? V čem byl rozdíl?

2. Ježíš zve věřící, aby vzali svůj kříž a následovali ho. Jaký je rozdíl mezi přijetím kříže a podrobením se zneužívání jinými?

3. Proč Bůh požaduje, abychom se mu zcela odevzdali? Jaký je vztah mezi svobodnou vůlí a spasením?

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.

Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?

Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Ř 9:4 „Jsou to Izraelci, jim patří synovství i sláva i smlouvy s Bohem, jim je svěřen zákon i bohoslužba i zaslíbení.“
Ř 11:28.29 „²⁸Pokud jde o evangelium, stali se Božími nepřáteli, ale vám to přineslo prospěch; pokud jde o vyvolení, zůstávají Bohu milí pro své otce. ²⁹Vždyť Boží dary a jeho povolání jsou neodvolatelná.“
Ga 3:13-16 „¹³Ale Kristus nás vykoupil z kletby zákona tím, že za nás vzal prokletí na sebe, neboť je psáno: ‚Proklet je každý, kdo visí na dřevě.‘ ¹⁴To proto, aby požehnání dané Abrahamovi dostaly v Ježíši Kristu i pohanské národy, abychom zaslíbeného Ducha přijali skrze víru. ¹⁵Bratři, znázorním to příkladem: ani lidskou závětí jednou pravoplatně potvrzenou nemůže nikdo zrušit nebo k ní něco přidat. ¹⁶Slib byl dán Abrahamovi a ‚jeho potomku‘; nemluví se o potomcích, nýbrž o potomku: je jím Kristus.“
L 1:31-33.54.55 „³¹Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. ³²Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida. ³³Na věky bude kralovat nad rodem Jákobovým a jeho království nebude konce.“
... ⁵⁴Ujal se svého služebníka Izraele, pamětliv svého milosrdenství, ⁵⁵jež slíbil našim otcům, Abrahamovi a jeho potomkům navěky.“
Žd 2:9.10 ⁹Ale vidíme toho, který byl nakrátko postaven níže než andělé, Ježíše, jak je pro utrpení smrti korunován tím a slávou; neboť měl z milosti Boží zakusit smrt za všechny. ¹⁰Bylo přirozené, že Bůh, pro něhož je vše a skrze něhož je vše, přivedl mnoho synů k slávě, když skrze utrpení učinil dokonalým původce jejich spásy.“

²⁷„Jak dlouho mám snášet tuto zlou pospolitost, která proti mně stále reptá? Slyšel jsem reptání Izraelců, jak proti mně reptají. ²⁸Vyříd' jim: Jakože jsem živ, je výrok Hospodiniův, naložím s vámi tak, jak jste si o to říkali. ²⁹Na této poušti padnou vaše mrtvá těla, vás všech povoláných do služby, kolik je vás všech od dvaceti let výše, kdo jste proti mně reptali. ³⁰Věru že nevejdete do země kromě Káleba, syna Jefunova, a Jozua, syna Núnova, ačkoliv jsem pozvedl ruku k přísaze, že v ní budete přebývat. ³¹Ale vaše děti, o nichž jste tvrdili, že se stanou kořistí, do ní uvedu, takže poznají zemi, kterou jste zavrhlí. ³²Avšak vy, vaše mrtvá těla padnou na této poušti ³³a vaši synové budou pastevcí na poušti po čtyřicet let. Ponesou následky vašeho smilstva, dokud vaše mrtvá těla nebudou do jednoho ležet na poušti. ³⁴Podle počtu dnů, v nichž jste dělali průzkum země, ponesete své viny. Za každý den jeden rok, za čtyřicet dnů čtyřicet let. Tak pocítíte mou nevoli. ³⁵Já Hospodin jsem promluvil. S celou touto zlou pospolitostí, která se proti mně spikla, naložím vskutku tímto způsobem: na této poušti do posledního vymřou.““

PO 7. února – NENÍ JINÁ CESTA

Žd 6:4-6 „⁴Kdo byli už jednou osvíceni a okusili nebeského daru, ⁵kdo se stali účastníky Ducha svatého a ⁶zakusili pravdivost Božího slova i moc budoucího věku, ⁶a pak odpadli, s těmi není možno začít a vést je k pokání, protože znovu křtíží Božího Syna a uvádějí ho v posměch.“

Mt 16:24 „Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne.““

Ř 6:6 „Víme přece, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby tělo ovládané hříchem bylo zbaveno moci a my už hříchu neotročili.“

Ga 2:19.20 „¹⁹Já však, odsouzen zákonem, jsem mrtev pro zákon, abych živ byl pro Boha. Jsem ukřižován spolu s Kristem, ²⁰nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.“

Ga 5:24 „Ti, kteří náležejí Kristu Ježíši, ukřižovali sami sebe se svými vášněmi a sklony.“

Ga 6:14 „Já však se zanic nechci chlubit ničím, leč křížem našeho Pána Ježíše Krista, jímž je pro mne svět ukřižován a já pro svět.“

Sk 4:12 „V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni.“

Žd 6:18 „A tak tyto dvě nezměnitelné věci, v nichž Bůh přece nemůže lhát, jsou mocným povzbuzením pro nás, kteří jsme našli útočiště v naději nám dané.“

Žd 11:6 „Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají.“

Ř 6:1-11 „¹Co tedy máme říci? Že máme dále žít v hříchu, aby se rozhojnila milost? ²Naprostu ne! Hříchu jsme přece zemřeli – jak bychom v něm mohli dále žít? ³Nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni v Krista Ježíše, byli jsme pokřtěni v jeho smrti? ⁴Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrti, abychom – jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce – i my vstoupili na cestu nového života. ⁵Jestliže jsme s ním sjednoceni, protože máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast i na jeho zmrtvýchvstání. ⁶Víme přece, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby tělo ovládané hříchem bylo zbaveno moci a my už hříchu neotročili. ⁷Vždyť ten, kdo zemřel, je vysvobozen z moci hříchu. ⁸Jestliže jsme spolu s Kristem zemřeli, věříme, že spolu s ním budeme také žít. ⁹Vždyť víme, že Kristus, když byl vzkříšen z mrtvých, už neumírá, smrt nad ním už nepanuje. ¹⁰Když zemřel, zemřel hříchu jednou provždy, když nyní žije, žije Bohu. ¹¹Tak i vy počítejte s tím, že jste mrtvi hříchu, ale živi Bohu v Kristu Ježíši.“

Ř 8:7.8 „⁷Soustředění na sebe je Bohu nepřátelské, neboť se nechce ani nemůže podřídit Božímu zákonu. ⁸Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu.“

Ga 5:17 „Touhy lidské přirozenosti směřují proti Duchu Božímu, a Boží Duch proti nim. Jde tu o naprostý protiklad, takže děláte to, co dělat nechcete.“

ÚT 8. února – BEZ OBĚTI ZA HŘÍCHY

Žd 10:26-29 „²⁶Jestliže svévolně hřešíme i potom, když jsme už poznali pravdu, nemůžeme počítat s žádnou obětí za hříchy, ²⁷ale jen s hrozným soudem a „žárem ohně, který stráví Boží odpůrce“. ²⁸Už ten, kdo pohrdne zákonem Mojžíšovým, nedojde slitování a propadá smrti na základě svědectví dvou nebo tří svědků. ²⁹Pomyslete, oč hroznějšího trestu si zaslouží ten, kdo zneuctí Božího Syna a za nic nemá krev smlouvy, jíž byl posvěcen, a tak se vysmívá Duchu milosti.“

Žd 10:1-14 „¹V zákoně je pouze náznak budoucího dobra, ne sama jeho skutečnost. Proto stále stejné oběti, přinášené každoročně znovu a znovu, nemohou nikdy dokonale očistit ty, kdo s nimi přicházejí. ²Kdyby ti, kdo je přinášejí, neměli už vědomí hříchu, protože byli jednou provždy očistěni, dávno by byly tyto oběti přestaly. ³Ale těmito oběťmi se hříchy naopak každoročně připomínají, ⁴neboť krev býků a kozlů není s to hříchy odstranit. ⁵Proto Kristus říká, když přichází na svět: ‚Oběti ani dary jsi nechtěl, ale dal jsi mi tělo.‘ ⁶V zápalné oběti ani v oběti za hřích, Bože, jsi nenašel zalíbení. ⁷Proto jsem řekl: ‚Zde jsem, abych konal, Bože, tvou vůli, jak je o mně v tvé knize psáno.‘ ⁸Předně říká: ‚Oběti ani dary, oběti zápalné ani oběti za hřích jsi nechtěl a nenašel jsi v nich zalíbení‘ – totiž v takových, jaké se oběťují podle zákona. ⁹Potom však řekne: ‚Zde jsem, abych konal tvou vůli.‘ Tak ruší první, aby ustanovil druhé. ¹⁰Tou vůlí jsme posvěceni, neboť Ježíš Kristus jednou provždy obětoval své tělo. ¹¹Každý kněz stojí a koná demě bohoslužbu, znovu a znovu přináší tytéž oběti, ale ty nikdy nemohou navždy zahladit hříchy. ¹²Kristus však přinesl za hříchy jedinou oběť, navěky usedl po pravici Boží ¹³a hledí vstříc tomu, „až mu budou nepřátelé dáni za podnož jeho trůnu“. ¹⁴Tak jedinou obětí navždy přivedl k dokonalosti ty, které posvěcuje.

1J 2:1 „Toto vám píšu, děti moje, abyste nehřešili. Avšak zhřeš-li kdo, máme u Otce přímluvce, Ježíše Krista spravedlivého.“

1J 1:9 „Jestliže vyznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očisťuje nás od každé nepravosti.“

Žd 1:13-14 „¹³Kterému z andělů kdy řekl: ‚Usedni po mé pravici, dokud ti nedám nepřátele za podnož tvého trůnu!‘ ¹⁴Což není každý anděl jen duchem, vyslaným k službě těm, kdo mají dojít spasení?“

Žd 1:5-12 „⁵Komu kdy z andělů Bůh řekl: ‚Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil!‘ A jinde se praví: ‚Já mu budu Otcem a on mi bude Synem.‘ ⁶A když chce uvést Prvorozeného do světa, praví opět: ‚Ať se mu pokloní všichni andělé Boží!‘ ⁷O andělích je řečeno: ‚Jeho andělé jsou vanutí větru a jeho služebníci plápolající oheň.‘ ⁸O Synovi však: ‚Tvůj trůn, Bože, je na věky věků a žezlo práva je žezlem tvého království. ⁹Miluješ spravedlnost a nenávidíš nepravost, proto pomazal tě, Bože, Bůh tvůj olejem radosti nad všechny tvé druhy.‘ ¹⁰A dále: ‚Ty, Pane, jsi na počátku založil zemi, i nebesa jsou dílem tvých rukou. ¹¹Ona pomínou, ty však zůstáváš; nebesa zvetšejí jako oděv, ¹²svineš je jako plášť a jako šat se změní, ty však jsi stále týž a tvá léta nikdy neustanou.‘“

Iz 14:12-14 „¹²Jak jsi spadl z nebe, trpětivá hvězdo, jüřenky synu! Jak jsi sražen k zemi, zotročovateli pronárodů! ¹³A v srdci sis říkal: ‚Vystoupím na nebesa, vyvýším svůj trůn nad Boží hvězdy, zasednu na Hoře setkávání na nejzazším Severu. ¹⁴Vystoupím na posvátá návrší oblaků, s Nejvyšším se budu měřit.‘“

2Te 2:3-4 „³Zádným způsobem se nedejte od nikoho oklamat, protože nenastane, dokud nedojde ke vzpouře proti Bohu a neobjeví se člověk nepravosti, Syn zatracení. ⁴Ten se postaví na odpor a ‚povyší se nade všechno, co má jméno Boží‘ nebo čemu se vzdává božská pocta. Dokonce ‚usedne v chrámu Božím‘ a bude se vydávat za Boha.“

Žd 9:15-22 „¹⁵Proto je Kristus prostředníkem nové smlouvy, aby ti, kdo jsou od Boha povoláni, přijali věčné dědictví, které jim bylo zaslíbeno – neboť jeho smrt přinesla vykoupění z hříchů, spáchaných za první smlouvy. ¹⁶Při závěti se musí prokázat smrt toho, kdo ji ustanovil. ¹⁷Jen závětí zemřelých je totiž platná; nemá však platnost, dokud žije ten, kdo ji ustanovil. ¹⁸Proto ani první smlouva nebyla uzavřena bez vylití krve; ¹⁹když Mojžíš všemu lidu oznámil všechna přikázání podle zákona, vzal krev telat a kozlů, vodu, červenou vlnu s zypem a pokropil knihu Zákona i všechny lid. A řekl jim: ²⁰‚Toto je krev smlouvy, kterou s vámi uzavřel Bůh.‘ ²¹Podobně pokropil kreví i stánek a všechno bohoslužebné náčiní. ²²Podle zákona se skoro vše očisťuje krví, a bez vylití krve není odpuštěn.“

ST 9. února – CESTA KE SPÁSE

Žd 6:9-12 „⁹I když takto mluvívá, jsme o vás přesvědčeni, milovaní, že jste na dobré cestě ke spáse. ¹⁰Bůh není nespravedlivý, a proto nezapomene, jak jste se činem své lásky k němu přiznali, když jste sloužili a ještě sloužíte bratřím. ¹¹Toužíme jen, aby na každém z vás bylo vidět neutuchající horlivost až do konce, kdy se naplní naše naděje; ¹²proto neochabujte, ale vezměte si za vzor ty, kdo pro víru a trpělivost mají podíl na zaslíbení.“

Žd 6:4-8 „⁴Kdo byli už jednou osvíceni a okusili nebeského daru, kdo se stali účastníky Ducha svatého ⁵a zakusili pravdivost Božího slova i moc budoucího věku, ⁶a pak odpadli, s těmi není možno znovu začínat a vést je k pokání, protože znovu křtíjí Božího Syna a uvádějí ho v posměch. ⁷Země, která často přijímá dešť a rodí užitečnou rostlinu těm, kdo ji obdělávají, má účast na Božím požehnání. ⁸Rodí-li však jen trní a bodláčí, je nepotřebná a blížká prokletí a nakonec bývá vypálena.“

Mt 10:42 „A kdo by napojil třebas jen číši studené vody jednoho z těchto nepatrných, protože je to ucedník, amen, pravím vám, nepřijde o svou odměnu.“

Mt 25:31-46 „³¹Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, posadí se na trůnu své slávy; ³²a budou před něho shromážděny všechny národy. I oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů, ³³ovce postaví po pravici a kozly po levici. ³⁴Tehdy řekne král těm po pravici: ‚Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa.‘ ³⁵Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznil jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, ³⁶byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.‘ ³⁷Tu mu ti spravedliví odpoví: ‚Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a nasýtli jsme tě, nebo žíznivého, a dali jsme ti pít?‘ ³⁸Kdy jsme tě viděli jako pocestného, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě?‘ ³⁹Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme za tebou?‘ ⁴⁰Král odpoví a řekne jim: ‚Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.‘ ⁴¹Potom řekne těm na levici: ‚Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, připraveného ďáblu a jeho andělům!‘ ⁴²Hladověl jsem, a nedali jste mi jíst, žíznil jsem, a nedali jste mi pít, ⁴³byl jsem na cestách, a neujali jste se mne, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.‘ ⁴⁴Tehdy odpoví ti oni: ‚Pane, kdy jsme tě viděli hladového, žíznivého, pocestného, nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?‘ ⁴⁵On jim odpoví: ‚Amen, pravím vám, cokoliv jste neučinili jednomu z těchto nepatrných, ani mně jste neučinili.‘ ⁴⁶A půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života.“

Žd 13:1-2.16 „¹Bratrská láska ať trvá; ²s láskou přijímejte i ty, kdo přicházejí odjinud – tak někteří, aniž to tušili, měli za hosty anděly. ... ¹⁶Nezapomínejte také na dobročinnost a štědrost, takové oběti se Bohu líbí.“

Žd 5:11 „O tom by bylo mnoho co mluvit, ale je těžké vám to vyložit, protože nejste ochotni slyšet.“

Ř 13:8-10 „⁸Nikom nebuďte nic dlužní, než abyste se navzájem milovali, neboť ten, kdo miluje druhého, naplnil zákon. ⁹Vždyť přikázání ‚nezcizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nepožádáš‘ a kterákoli jiná jsou shrnuta v tomto slovu: ‚Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.‘ ¹⁰Láska neudělá bližnímu nic zlého. Je tedy láska naplněním zákona.“

Žd 6:13-15 „¹³Tak dal Bůh zaslíbení Abrahamovi. Poněvadž při nikom vyšším přísahal nemohl, přísahal při sobě samém. ¹⁴Hojně ti požehnám a dám ti mnoho potomků.‘ ¹⁵A protože byl Abraham trpělivý, dosáhl splnění Božího slibu.“

Žd 12:1-4 „¹Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všechnu přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, ²s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízelá, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu. ³Myslete na to, co všechno on musel snést od hříšníků, abyste neochabovali a neklesali na duchu. ⁴Ještě jste v zápasu s hříchem nemuseli prolít svou krev.“

Zj 14:12 „Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží přikázání a věrnost Ježíši.“

ČT 10. února – NADĚJE JAKO KOTVA DUŠE

Žd 6:17-20 „¹⁷Když Bůh chtěl účastníkům zaslíbení přesvědčivě prokázat nezměnitelnost svého rozhodnutí, potvrdil své zaslíbení ještě přísahou. ¹⁸A tak tyto dvě nezměnitelné věci, v nichž Bůh přece nemůže lhát, jsou mocným povzbuzením pro nás, kteří jsme našli útočiště v naději nám dané. ¹⁹V ní jsme bezpečně a pevně zakotveni, jí pronikáme až do nitra nebeské svatyně, ²⁰kam jako první za nás vstoupil Ježíš, kněz na věky podle řádu Melchisedechova.“

Ž 89:35-38 „³⁵Neznesvřím svoji smlouvu, nezměním, co splynulo mi ze rtů. ³⁶Jednou jsem přísahal na svou svatost. Cožpak bych lhal Davidovi? ³⁷Jeho potomstvo potrvá navěky, i jeho trůn přede mnou bude jako slunce, ³⁸pevně bude stát navěky jako měsíc, věrný svědek nad oblaky.“

Ex 32:11-14 „¹¹Mojžíš však prosil Hospodina, svého Boha, o shovívavost: ‚Hospodine, proč plane tvůj hněv proti tvému lidu, který jsi vyvedl velikou silou a pevnou rukou z egyptské země? ¹²Proč mají Egypťané říkat: ‚Vyvedl je se zlým úmyslem, aby je v horách povraždil a nadobro je smetl z povrchu země.‘ Upust’ od svého planoucího hněvu. Dej se pohnout k litoosti nad zlem, jež proti svému lidu zamýšlíš.‘ ¹³Rozpomeň se na Abrahama, na Izáka a na Izraele, své služebníky, kterým jsi sám při sobě přísahal a vyhlásil: ‚Rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy a celou tuto zemi, jak jsem řekl, dám vašemu potomstvu, aby ji navěky mělo v dědictví.‘ ¹⁴A Hospodin se dal pohnout k litoosti nad zlem, o němž mluvil, že je dopustí na svůj lid.“

Gn 22:16-18 „¹⁶Prísáhl jsem při sobě, je výrok Hospodinův, protože jsi to učinil a neodepřel jsi mi svého jediného syna, ¹⁷jistotně ti požehnám a tvé potomstvo jistotně rozmnožím jako nebeské hvězdy a jako písek na mořském břehu. Tvé potomstvo obdrží bránu svých nepřátel ¹⁸a ve tvém potomku dojdou požehnání všechny pronárody země, protože jsi uposlechl mého hlasu.“

